

begge Dele maae være forenede. Dette har bragt mig til at tænke paa, om der ikke rettest forbuden Ordene: „Styrke, Stilling og Bevægelse“, burde staae et sjerde Ord, nemlig: „Tilstand“. Det vilde efter min Mening være lige saa urigtigt gennem Bladene at give Efterretninger om Troppernes Tilstand som om deres Styrke, Stilling og Bevægelser. Sæt, at man kunde meddele Fjenden — jeg siger ikke, at det skulde være sandt, men det kunde være Tilfældet, og hvad man kan tænke derom, er jo en anden Sag — at vore Tropper vare meget anstrengte af en meget streng og maaskee ikke vel organiseret Forposttjeneste, at Forpleiningen ikke havde været, som den burde være, og at man af den Grund ansaae Armeen for mindre kampdygtig, end den under andre Omstændigheder vilde være, sæt at man fortalte Fjenden Alt dette, vilde dette saa ikke være en lige saa farlig Dplysning, som at fortælle om Hærens Styrke, Stilling og Bevægelser. Jeg har derfor tænkt paa, om det ikke kunde være passende ved 3die Behandling at faae tilføjet Ordet „Tilstand“, ligesom jeg ogsaa skal tillade mig til 3die Behandling, saafremt jeg kan faae Understøttelse dertil hos det fornødne Antal Medlemmer, at stille Forslag om, hvad jeg allerede udtalte forrige Gang, at „de Overbefalendes Opholdssted og Reiser“ bliver forandret til: „den Overbefalendes Opholdssted og Reiser.“

Scherning: Jeg troer ikke, at det er værd at gjøre denne Indskrænkning; skulde der skee nogen Forandring i Lovudkastet, skulde det snarere være i Retning af Udvidelse end af Indskrænkning. Jeg skal ikke tale videre om det første Endringsforslag, thi jeg har efterhaanden af hvad jeg har hørt faaet den Overbeviisning, at Ingen vil stemme for det; det kan slet ikke bruges i den Skikkelse, hvori det er, det udtrykker Angenting, som kan opfattes som et bestemt Begreb igjennem disse Ord: „den Stilling, som de paa en given Tid indtage“. Denne „givne Tid“ kan udstrække sig ganske anderledes, end man forestiller sig, og man kan endnu mindre sige: „deres sieblikkelige Bevægelser“; der er en saadan Kombination, en saadan Bevaren fra det One til det

Andet, at det er umuligt at prøve paa at fastholde noget Nærmere derom. Det er næsten umuligt ved nogen i en Lov anordnet Straffebestemmelse at forhindre den Skade, som de offentlige Tidender i denne Retning kunne medføre; Forbudet mod at omtale de militære Anliggender er det næsten ikke muligt at bringe i en passende Skikkelse uden ved Hjælp af Censur, og da vi ikke kunne udøve Censur her, ere vi i en meget stor Forlegenhed. Det er min fulde Overtydning, at denne Lov ikke gaaer videre end høist nødvendigt, og det har derfor gjort mig ondt at høre, at den ærede Justitsminister har lovet kun at bruge den lidt; jeg troer, at dette er et Løfte, som Regeringen ikke skal give, thi at give en Lov for ikke at bruge den, er en Feil og er skadeligt. Naar en Lov kommer ud, er det dens Bestemmelse, at der, om det anses fornødent, skal gjøres Brug af den, og jeg er meget overbevist om, at havde denne Lov været til for nogen Tid siden, burde der have været gjort Brug af den. Hvad det andet Endringsforslag angaaer, da har det blandt Andet den store Feil, at vi derved ville komme til at vedtage et Forslag, som virkelig ikke bethyder Noget, men som dog gjør den Skade, at det sætter os i den Nødvendighed at sende Loven tilbage til det andet Thing, og saa Meget synes det ikke at være værd. Naar der til de Angivelser, der komme fra fremmede Blade, føies, at de ere tagne af den og den Tidende, har Sagen maaskee mindre at bethyde, men det Medbeelte kan overordentlig let omskrives saaledes, at det bliver en indirekte Dplysning af, hvad der ikke maatte gives Dplysning om, og det er derfor meget bedre, at Sigt ikke tilføies. — Det har været mig meget kjært at høre den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) bringe den Sag paa Dane om de forskjellige Arter af Nysgjerrige, som faae Lov til at spore om paa alle Kanter og give Efterretninger til alle Journaler, tydske Journaler med. Dette kommer deraf, at skjøndt Landet er i Krig, leve vi dog i Fred. Jeg kommer igjen frem med det Krav til Regeringen, at den paa officiel Maade vil udtale, at vi ere i Krig, og at vi snarere leve i en Besieiringsstilstand end paa Freds fod. Naar de militære Myndigheder ikke have Fø-